

Torna el soroll de sabres

Nicaragua s'ha endinsat en un pantà de crispació política que pot desembocar en qualsevol dels terrenys polítics possibles, fins i tot en els escenaris més catastròfics. No exagerem: el Front Sandinista d'Alliberament Nacional ha declarat recentment que recorrerà a la violència i expulsarà Arnoldo Alemán de la presidència de la República "si no dóna viabilitat a les justes reivindicacions del poble nicaragüenc i no atura la política neoliberal i feixista".

Per a mostra de la tensió un botó: el director de l'emissora de ràdio pro-sandinista Radio Ya, Carlos Guadamuz, ha acusat el ministre de l'Interior, José Antonio Alvarado, de promoure i armar grups paramilitars per enfrontar-los als manifestants antigovernamentals.

L'església catòlica no s'escapa del pim-pam-pum. El líder sandinista, Daniel Ortega, quan es va referir a la entrevista entre Alemán i l'arquebisbe de Managua, el cardenal Miguel Obando i Bravo, va dir que "el somozisme s'ha caracteritzat per tenir capellans que no eren al costat del poble sinó dels poderosos. A aquests personatges, Crist els va anomenar sepulcres emblanquinats, fariseus. Així és el capellà que es reuneix amb Alemán". L'arquebisbe no es va quedar curt en la resposta. Va comparar Ortega "amb la serp que viu, mata i mor escopint verí".

L'actual clima neix, en primera instància, de la posició fèrria sandinista de considerar Alemán "un president fraudulent" i de qüestionar-ne constantment la legitimitat al capdavant de la presidència de la República. Daniel Ortega mai no va acceptar del tot el veredict de les urnes del passat octubre i mai no va estar d'acord amb el dictamen de la comissió internacional d'observadors. Un dictamen que tot i fer-se ressò d'importants irregularitats –donant parcialment la raó al FSLN– no va qüestionar el conjunt del procés. La diferència final de vots entre el FSLN i l'Aliança Liberal va estar al voltant del 12%.

La qüestió de fons és que, per al Front Sandinista, Arnoldo Alemán, anomenat popularment "Gordoman", representa l'intent de l'oligarquia financera nicaragüenca de restaurar el sistema de dominació somozista. No en va,

diuen, Alemán va sorgir políticament de les files d'aquell règim que la revolució del 1979 va derrotar militarment.

L'onada de vagues del mes d'abril va originar la puja de preus dels serveis públics decretada pel govern. Arnoldo Alemán va ordenar immediatament a l'executiu enviar un projecte de llei a l'Assemblea Nacional, batejat com "anti asonadas", que preveu penes molt severes a qui subverteixi l'ordre públic. Els sandinistes van qualificar el projecte de "mascarada per impedir i reprimir qualsevol manifestació del poble en defensa dels drets més elementals".

L'espinesca qüestió de les terres i les propietats confiscades per la revolució sandinista, que sembla que Alemán vulgui ara tornar o decretar unes impossibles indemnitzacions milionàries –contràriament, per cert, al que va prometre durant la seva campanya populista– és una de les altres qüestions que generen un enfrontament obert. O la Llei de Justícia Tributària que, segons l'esquerra, beneficia tots aquells empresaris amb capital estranger, especialment l'establert a Miami, i que perjudica clarament els camperols. Amb aquesta llei, aprovada ja per l'Assemblea Nacional, Arnoldo Alemán gratificarà tots aquells que van donar fons per a la seva campanya electoral.

El fràgil consens social que els sandinistes van pactar amb Violeta Chamorro s'ha trencat abruptament. Aquell pacte va

impedir l'aplicació de les mesures polítiques d'ajust més dures que reclamava l'ONU. Però el pacte va ser també la tomba electoral del sandinisme, atrapat entre el suport a Chamorro i la impotència de satisfer la seva pròpia base social. Ara tothom ja ha posat les cartes sobre la taula: aquells mateixos sectors ultraconservadors llavors de l'ONU i ara de l'Aliança Liberal comencen a aplicar, amb Alemán, la política dura frustrada durant l'època Chamorro. I no hi ha terme mitjà. El Front Sandinista, precipitat atropelladament cap a la recuperació dels territoris socials perduts, aplica una estratègia de confrontació radical contra tot allò pel que es va aixecar en armes en la dècada dels 70.

El 30 de juny hi ha convocada una mesa nacional de diàleg de tots els sectors del país. Millor que no fracassi. La pau torna a estar seriosament compromesa a Nicaragua. ■

EDUARD SANJUAN

"La qüestió de fons de l'actual crispació política a Nicaragua és que, per al FSLN, Arnoldo Alemán representa l'intent de l'oligarquia financera de restaurar el somozisme."